

Eitt leigumál

SPURNINGURIN um at húsa teimum mongu almennu stovnunum og geva starvsfólkinum, ið har arbeiðir og annars viðskifta-fólki hjá hesum stovnum rímulig kor er av og á til viðgerðar í landsstýri og á lögtingi.

GONGDIN higartil hevur tíverri verið tann, at nógvir av okkara politikarum hava ikki viljað givið hesum almennu stovnum umstøður at virka undir. At ein stovnur sum Almennastovan skal hava havt so ringar umstøður at virkað undir so leingi, er bara ófatiligt og stórt spell. Tað er púra greitt, at ein tilíkur stovnur má og skal hava góðar umstøður at virka í.

NÚ í eina tíð hevur so verið roynt frá almennari síðu at fáa leigumál við teir, ið eiga Albert Hall og tað hevur verið frammi í pressuni, at eitt slíkt leigumál er klárt til at undirskriva. Nú hoyra vit so í sjónvarpinum týskvøldið, at landsstýrið hevur avgjørt at leiga gamla bygningin hjá grannskoðaravirkinum hjá Jógvani Sundstein, ein bygningur, sum hevur staðið tómur síðani virkið hjá Sundstein flutti í nógv glæsiligari og rúmligari høli aðrastaðni.

TAÐ eru uttan íva mong, sum hava fingið ein hvøkk, tá tey hoyrdu hesi tíðindi, um at landsstýrið nú skal leiga frá sjálvum lögmanni. Fólk spyrja, hvar habiliteturin hjá lögmanni er í hesum máli.

TÍ hvussu kann tað bera til, at landsstýrið við Jógvani Sundstein í landsins hægsta embætti uttan at blunka kann leiga ein bygning, sum lögmaður sjálvur eigur. Juridiskt er hetta møguliga í ordan, men moralskt!! Fólk spyrja: er eingin skomm skapt í lögmanni! Ná, hann var ikki við á fundi, tá málið var til viðgerðar og so skuldi tað verið í lagi, fáa tey til svar. Nú vil kanska onkur vísa til, at undanfarna landsstýrið ætlaði at keypa húsini frá Sundstein, men tá var hann lögmaður. Hetta ger munin.

TÍÐINDINI um leiguna av húsnum hjá Sundstein hava fingið fleiri fólk at ringja til Sosialin og ein teirra vildi fegin úttala seg alment um henda spurning.

Hann heldur tað vera ovboðið, at landsstýrið skal taka av leigumáli frá sjálvum lögmanni, og harvið hjálpa honum, tá tað eru so mong onnur ymsastaðni í landinum, ið høvdu verið fegin um at leigað hús sín til landsstýrið.

SPURNINGURIN um habilitet í føroyskum politikki átti við hesum at verið viðgjørður við størsta álvara, soleiðis at tað vórðu greiðar reglur fingnar fyrri, hvussu stóra ávirkan fólkavaldir persónar kunnu hava í avgerðum, sum snúgva seg um teirra egnu og persónligu viðurskifti.

jamú

Samfelagssyndarar

— Tað eigur ikki at eydnast Birgir Danielsen, og H.J. Laursen at reingja fólkahugsanina um ábyrgdina av teimum nógvu lántøkunum, skrivar John Smith m.a. í greinini

2. partur: Ábyrgdarloysi — samfelagsinni og virðing.

Stoðan í Føroyum hevði verið ein heilt onnur, um ikki forðingar høvdu verið lagdar landsbankanum í vegin skrivar John Smith

mennu Føroyum, gav hann til sjóndar í utlendskari pressu, sum vist á í Sosialinum týsdagin. Í oddagreinini í Okkara Millum, lýsir Birgir Danielsen sína virðing soleiðis, citat: «Henda virðing er (var) ikki til, tá tað snýr seg um fyrrverandi landsstýrið, sum einsamalt ikki hevði verið (var) gott fyrri einari krónu í uttanlandsáni.

Enn eina ferð verður settur sami spurningur:

Framhald á síðu 15

Sum vist á í blaðnum týsdagin tann 7. november 1989, so tilkemur ikki einumhvørjum Peri ella Poli at doma fólk — men oddagreinin í Okkara Millum fyrri oktober 1989, er eitt bæði lögð og óhugnaligt «blað». Tað kann tykjast, sum Birgir Danielsen her hevur roynt at formað bæði eitt akúrur og ein dom.

At Birgir Danielsen hevði litla virðing fyrri

seinasta Føroya Landsstýri og lögmanni tess, Atla Dam, hetta hevur hann ikki dult fyrri áður, og hetta dylur hann heldur ikki í hesi síni oddagrein. Tann sera viðkomandi spurningurin, er spurningurin um hvørt henda virðing hevur nakað við verandi búskaparlugu støðu landsins at gera?

Hesa «virðing» Birgir Danielsen av teirri al-

Trúvirði

Tað er ikki lukkligt, sum fyrrverandi stjórnarblað við fyrrverandi lögmanni á odda hevur leikað í, síðani stjórnarskiptið fór fram í januar í ár.

Tað er sjálvsagt ikki hugaligt hjá eini stjórn at verða avdúkað, sum fyrrverandi landsstýri var tað, ta Føroya fólk eftir valið vaktu við káldan dreym og lann út av, at uttanlandsskuldin var tveir milliardir kr. størri enn sagt varð frá aðrenn valið, at landsstýrið hevði latið røkingina bæði til effektivt viðhald og aðrar beinleiðis gjaldingar ligið, eins og skip stóðu í gerð við landskassaveðhaldi og uttan fígging, eins og ein braður endi varð á eini rugvu av vinnuligum, almennum arvitvirkum til nógvar hundrættals milljónir.

Stutt sagt, farið var so illa sum, at eitt troðabugg, sum eingin nakrantíð hevur sæð mækan til og vonandi er heldur nakrantíð kemur at siggja, varð latið nýggja landsstýrinum upp í hendi og hetta, hoast vist hevur verið á eina skeiva gongd frá nógsum síðum í nógvi ár.

Tann gamla ramsan um, at utflutningur okkara bert verður framdur til halvan prís, verður endurtikin upp í saman av fyrrverandi stjórnarblaði eins og av fyrrverandi lögmanni. Her trota ikki osaman hangandi pastandi í leysari luft og uttan prov.

Sosialurin 5. oktober og 7. oktober eru einki undantak í so mæta.

Har verða nevnd til fyrri útbyti, svinn, negdir og prísir, sum einki sum helst samband hava við veruleikan, og tí er eitt aftursvar ella orðaskifti uttan meining.

Bankarnir verða skuldsattir fyrri at hava gjørt orimligar burturleggingar til nógvar hundrættals milljónir (sí sosialurin nr. 54 13 mai 1989 og nr. 55 18 mai 1989) eins og bankarnir skulu hava tikið imoti bankabókum upp á 1,3 milliardir (sí fyrrverandi stjórnarblað 30. september 1989). «Valeyst» sum tryggd fyrri nýggjari lantaku í føroysku bankunum, har urslitlið fyrri viðkomandi lantakara kann gerast 0 ella lítið og einki til skattirnar. Hetta er hapsleys og ábyrgdarleys skrivning, sum einki hevur við veruleikan at gera, og tí er eisini í hesum feni orðaskifti uttan meining.

Alopini á sitandi landsstýri: eins og alopini á bankar, vinnulivið sum heild, har orðið «reiðari» er gjørt til ringasta ókvæmisorðið í føroyska málum, eins og alopini á SEV, hellsalur v.m. fyrri at hava ábyrgdina av øllum, sum er misneyðnað eins og 96,5% av uttanlandsskuld føroyinga. (sí fyrrverandi stjórnarblað 31 august 1989) hava onki mark og eru tí ørkymlandi.

Tað verður ikki nevt, at landsstýrið hevur góðkent hvørt eitt einasta kredittfelagslús, sum hava gjørt sitt til at upphitta búskapin soleiðis, at skattur og tollur hava fassað inn í landskassan og sprongt figgjarlógina íggjagnum nógvi ár. Landsstýrinum hevur ikki tervæð beinleiðis uttanlandsáni. Áðir hava lagt navn til, eina mest til skipaveg og vinnufígging. Fyrrverandi landsstýrið hevur nýtt toll og skattapengarnar til arvitvirkir bæði á landi og sjógv. Teir hava ikki bert nýtt stóran part av figgjarlógini, men eisini yvirskotið og nógvi afturat. Tí er so vórðið, sum er!!!

Njotararnir hava verið vit øll. Vit hava havt ur at gera, fingið len hvønn dag og litlan toll og skatt. Vit hava livað í einum rusi og notið livið. Einki er tí meira sjálvsagt enn, at nu mugu vit eisini gjalda røkingina. Hver skuldi annars gjørt tað? Tey flestu av okkum hava høast alt vítað, at hon for at koma ein penan dag.

Tað sær út sum, um fyrrverandi stjórnarblað við teirra lögmanni á odda vil grugga málsettningin hjá nýverandi landsstýri og leidda fólkehugsanina yvir á bankarnar, fiskasæluna, reidrar, handismenn, SEV v.m. og skuldsæta hesar fyrri at verða teir stóru samfelagssyndararnar.

Hesi «samfelagssyndarar» arbeida eftir einum málsetningi, sum av eini ella aðrari orsak ikki hóvar fyrrverandi lögmanni, men urslitlið er hoast alt, at stór virðing er uttanlands fyrri tí føroyska fiskimanninum, skiparanum, teimum føroysku peningastovnunum og fiskasæluni, men henda virðing er ikki til, ta ið tað snýr seg um fyrrverandi landsstýrið, sum einsamalt ikki hevði verið gott fyrri einari krónu í uttanlandsáni.

Hetta er tað, sum nýverandi stjórn royndir at rætta. Samanumtikið Trúvirði okkara stendur uppá spæl. Gjert er gjørt, lerið er farið. Tann føroyska vinnan og føroyingurin kunnu ikki liva við hesum. Tí ma broyting koma!